

NEWSLETTER PRAWNY

PRZEPADEK POJAZDU MECHANICZNEGO PROWADZONEGO PRZEZ SPRAWCĘ PRZESTĘPSTWA PRZECIWKO BEZPIECZEŃSTWU W RUCHU LĄDOWYM – KWIECIEŃ 2024

Od 14 marca 2024 roku weszły w życie przepisy, zgodnie z którymi możliwy jest przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu lądowym. Jest to kolejne zaostrezenie prawa, które ma poprawić bezpieczeństwo na drogach. W ocenie ustawodawcy, przepadek pojazdu będzie stanowić właściwą reakcję prawnokarną na nagminność przestępstw drogowych, popełnianych w stanie nietrzeźwości lub pod

wpływem środka odurzającego. Celem tego środka reakcji prawnokarnej jest bowiem utrudnienie sprawcy popełnienia przestępstwa w przyszłości, przez pozbawienie go pojazdu mechanicznego, a w przypadku przypadku równowartości, przez pozbawienie go środków pieniężnych, które może przeznaczyć na zakup pojazdu.

PODSTAWA PRAWNA PRZEPADKU POJAZDU

Znowelizowany przepis 44b kodeksu karnego brzmi: **Przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu lądowym.**

§ 1. W wypadkach wskazanych w ustawie sąd orzeka przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę w ruchu lądowym.

§ 2. Jeżeli w czasie popełnienia przestępstwa pojazd nie stanowił wyłącznej własności sprawcy albo po popełnieniu przestępstwa sprawca zbył, darował lub ukrył podlegający przypadkowi pojazd, orzeka się przepadek równowartości pojazdu. Za równowartość pojazdu uznaje się wartość pojazdu określoną w polisie ubezpieczeniowej na rok, w którym popełniono przestępstwo, a w razie braku polisy - średnią wartość rynkową pojazdu odpowiadającego, przy uwzględnieniu marki, modelu, roku produkcji, typu nadwozia, rodzaju napędu i silnika, pojemności lub mocy silnika oraz przybliżonego przebiegu, pojazdowi prowadzonemu przez sprawcę, ustaloną na podstawie dostępnych danych, bez powoływania w tym celu biegłego.

§ 3. Jeżeli ustalenie średniej wartości rynkowej pojazdu odpowiadającego pojazdowi, o którym mowa w § 1, w sposób określony w § 2 nie jest możliwe ze względu na szczególne cechy tego pojazdu, zasięga się opinii biegłego.

§ 4. Przepadku pojazdu mechanicznego oraz przepadku równowartości pojazdu określonego w § 2 nie orzeka się, jeżeli sprawca prowadził niestanowiący jego własności pojazd mechaniczny wykonując czynności zawodowe lub służbowe polegające na prowadzeniu pojazdu na rzecz pracodawcy. W takim wypadku sąd orzeka nawiązkę w wysokości co najmniej 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

§ 5. Przepadku pojazdu mechanicznego oraz przepadku równowartości pojazdu nie orzeka się, jeżeli orzeczenie przepadku pojazdu mechanicznego jest niemożliwe lub niecelowe z uwagi na jego utratę przez sprawcę, zniszczenie lub znaczne uszkodzenie.

Zgodnie z art. 44 kodeksu karnego sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa. Natomiast zgodnie z art. 44b kodeksu karnego wprowadzony został szczególny rodzaj przepadku pojazdu, gdzie w wypadkach wskazanych w ustawie sąd orzeka przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę w ruchu lądowym.

KIEDY NASTĘPOWAĆ BĘDZIE ORZECZENIE PRZEPADKU?

Pierwsza sytuacja opisana dotyczy orzeczenia przepadku pojazdu lub jego równowartości w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 1 kodeksu karnego, czyli **prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego**. Orzeczenie przepadku nie będzie następować, gdy zawartość alkoholu w organizmie sprawcy takiego przestępstwa była niższa niż 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo nie prowadziła do takiego stężenia. **Wprowadza to ogólną zasadę, która mówi, że konfiskata pojazdu za jazdę pod wpływem będzie obowiązkowa, gdy kierowca prowadzi, mając co najmniej 1,5 promila zawartości alkoholu we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu.**

Orzeczenie przepadku następować będzie również w przypadku popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 178a § 4 kodeksu karnego, czyli: gdy sprawca był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo został skazany za przestępstwo określone w art. 173 kodeksu karnego, czyli spowodowanie katastrofy w ruchu, art. 174 kodeksu karnego, czyli spowodowanie bezpośredniego niebezpieczeństwa katastrofy w ruchu, art. 177 kodeksu karnego, czyli spowodowanie wypadku lub art. 355 § 2 kodeksu karnego, czyli śmiertelny wypadek spowodowany przez żołnierza prowadzącego uzbrojony pojazd mechaniczny popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub w przypadku prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Nie zawsze jednak granica 1,5 promila we krwi lub 0,75 mg/dm³ w wydychanym powietrzu warunkowała będzie orzeczenie konfiskaty pojazdu. Obligatoryjne orzeczenia przepadku pojazdu lub równowartości pojazdu nastąpi również w przypadku, gdy zawartość alkoholu w organizmie sprawcy była wyższa niż 1 promil we krwi lub 0,5 mg/dm³ w wydychanym powietrzu, a skazanie nastąpiło za czyny określone w art. 178 § 1 i 1a kodeksu karnego, czyli w przypadku spowodowania wypadku. W przypadkach takich, orzeczenia przepadku pojazdu następować będzie mogło również poniżej wskazanego progu minimalnej zawartości alkoholu - może to mieć miejsce, jeżeli sąd uzna to za niezbędne i jest to tzw. fakultatywny przepadek pojazdu lub jego równowartości.

KIEDY ORZECZENIE PRZEPADKU POJAZDU NIE JEST MOŻLIWE?

Jeżeli jednak orzeczenie przepadku pojazdu mechanicznego z uwagi na jego zabicie, utratę, zniszczenie lub znaczne uszkodzenie jest niemożliwe lub niecelowe, albo jeżeli pojazd w czasie popełnienia przestępstwa nie stanowił wyłącznej własności sprawcy, zamiast przepadku pojazdu mechanicznego orzeka się **przepadek równowartości pojazdu**. Oznacza to, że bez względu na kwestie właścicielskie bądź stan pojazdu – sprawca zawsze poniesie tę dolegliwość w formie rzeczowej bądź pieniężnej. Równowartość pojazdu określana będzie w oparciu o wartość określoną w polisie ubezpieczeniowej na rok, w którym popełniono przestępstwo, a w razie braku polisy - średnią wartość rynkową. Badanie wartości rynkowej będzie obowiązkiem sądu, gdyż w tej mierze nie będzie powoływany biegły. Zasięgnięcie opinii biegłego będzie jednak konieczne, gdy ustalenie wartości rynkowej nie będzie możliwe ze względu na szczególne cechy pojazdu. W pozostałych przypadkach, sąd będzie musiał przeprowadzić własne ustalenia faktyczne i sam ocenić wartość pojazdu.

Przypadek pojazdu nie dotyczy sytuacji, gdy sprawca będzie prowadził niestanowiący jego własności pojazd mechaniczny wykonując czynności zawodowe lub służbowe, polegające na prowadzeniu pojazdu na rzecz pracodawcy. Oba warunki należy spełnić łącznie: tzn. pojazd nie jest własnością kierującego i jednocześnie jego prowadzenie miało miejsce w związku z wykonywaniem czynności zawodowych lub służbowych. W takim wypadku sąd orzeka nawiązkę w wysokości co najmniej 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Górna granica nawiązki to kwota 100 000 złotych.

PODSUMOWANIE

Wprowadzenie wyżej opisanych środków jest odpowiedzią na rosnącą liczbę wypadków drogowych, spowodowanych przez kierowców pod wpływem alkoholu lub środka odurzającego. Ta zmiana w prawie karnym odzwierciedla determinację w walce z problemem prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, podkreślając, że bezpieczeństwo na drogach jest priorytetem, którego nie można lekceważyć.

NOWELIZACJA PRAWA SPADKOWEGO – MARZEC 2024

Ubiegłoroczna nowelizacja przepisów Kodeksu cywilnego (dalej: kc) w zakresie prawa spadkowego, a dokładniej w zakresie zasad dziedziczenia, miała na celu usprawnienie postępowania spadkowego. Wprowadzono wiele istotnych zmian, zarówno w zakresie odrzucenia spadku w imieniu małoletniego, uznaniu spadkobiercy za niegodnego dziedziczenia czy też w zakresie zasad dziedziczenia ustawowego. Zmienione przepisy stosuje się do spadków

otwartych po dniu 15 listopada 2023 roku.

NOWE PRZESŁANKI NIEZGODNOŚCI DZIEDZICZENIA

W pierwszej kolejności omówione zostaną przesłanki niegodności dziedziczenia, które zostały zawarte w art. 928 §1 kc, katalog ten istniał już wcześniej, jednakże został poszerzony o dwie nowe przesłanki. Pierwszą z nich jest uporczywe uchylanie się od wykonywania wobec spadkodawcy obowiązku alimentacyjnego określonego, co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową. Druga przesłanka, która została wprowadzona to uporczywe uchylanie się od wykonywania obowiązku pieczy nad spadkodawcą, w szczególności wynikającego z władzy rodzicielskiej, opieki, sprawowania funkcji rodzica zastępczego, małżeńskiego obowiązku wzajemnej pomocy albo obowiązku wzajemnego szacunku i wspierania się rodzica i dziecka. Przesłanki te mają na celu umożliwienie pozostałym spadkobiercom, sprzeciwienie się uzyskania spadku spadkobiercy, który nie wywiązywał się z obowiązków rodzinnych względem spadkodawcy, możliwość powołania się na powyższe przesłanki istnieje po dniu 15 listopada 2023 r., tj. po dniu wejścia w życie nowelizacji.

Wprowadzone zostały zmiany w zakresie zasad dziedziczenia ustawowego, a mianowicie w aspekcie dziedziczenia, gdy powołani do spadku zostają dziadkowie spadkodawcy. Regulacja zawarta w art. 934 kc, ma na celu skrócenie czasu trwania postępowań, zawężając katalog spadkobierców ustawowych, w przypadku gdy którykolwiek z dziadków spadkodawcy nie dożył otwarcia spadku wówczas udział, który by mu przypadł, będzie przypadł jego dzieciom w częściach równych. Natomiast, jeżeli dziecko dziadków nie dożyło otwarcia spadku, to udział przypada jego dzieciom w częściach równych. Istotny

jest fakt, że w przypadku braku dzieci i wnuków dziadka, który nie dożył otwarcia spadku, to jego udział w spadku przypada pozostałym dziadkom w częściach równych.

MAŁOLETNI A SPADEK

Uregulowane zostały również zmiany w zakresie dziedziczenia spadku przez małoletnich, dotychczas rodzice, aby odrzucić spadek w imieniu swoich małoletnich dzieci uprzednio musieli uzyskać zgodę sądu na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem dziecka w wydziale rodzinnym Sądu Rejonowego. Ustawodawca w nowelizacji przepisów prawa spadkowego, wskazał sytuacje w której rodzice mogą odrzucić spadek w imieniu małoletnich dzieci bez uzyskiwania zgodny na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd przez Sąd i wówczas rodzic będzie mógł złożyć w imieniu małoletniego dziecka oświadczenie o odrzuceniu spadku w Sądzie lub przed Notariuszem. Zezwolenie Sądu nie będzie wymagane w sytuacji w której rodzice odrzucili spadek, a w skutek ich odrzucenia kolejnym spadkobiercą ustawowym jest ich małoletnie dziecko, a odrzucenie spadku w imieniu małoletniego będzie wspólnie z drugim rodzicem lub za zgodą drugiego rodzica, pod warunkiem że spadek odrzucają też inni zstępni rodziców np. pełnoletnie dzieci. Jednakże, podjąć należy że w przypadku braku zgody jednego z rodziców, lub gdy inny zstępny przyjmie spadek, czy też małoletni zostanie powołany do spadku w innym przypadku niżeli odrzucenie spadku przez jego rodziców, konieczne będzie uzyskanie zgody Sądu. Ustawodawca tym samym mając na celu uproszczenie procedury uzyskania zezwolenia przez rodziców na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd, przekazał właściwość do złożenia wniosku do Sądu spadku z Sądu rodzinnego. Wobec czego nie ma konieczności prowadzenia odrębnego postępowania sądowego celem uzyskania zgody przez rodzica, albowiem jest to możliwe w trakcie postępowania spadkowego. Istnieje jednak pewien wyjątek, w przypadku gdy postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku nie zostało jeszcze wszczęte, wówczas wniosek o zezwolenie na dokonanie czynności prawnej przekraczającej zwykły zarząd majątkiem dziecka należy złożyć do Sądu rodzinnego.

DOPRECYZOWANIE TERMINÓW OŚWIADCZEŃ

Doszło również do doprecyzowania kwestii złożenia oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku, termin ustawowy w dalszym ciągu wynosi sześć miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o powołaniu do spadku. Ustawodawca wskazał, iż wystarczające jest do zachowania terminu sześciomiesięcznego złożenie wniosku do Sądu o odebranie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku, przed jego upływem przez spadkobiercę.

Nowelizacja doprecyzowuje również, przesłanki umożliwiającej uchylenie się przez spadkobiercę od skutków prawnych oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku, które to zostało złożone pod wpływem groźby lub błędu, jak i również w przypadku nie złożenia przedmiotowego oświadczenia ze względu na groźbę lub błąd. Termin do uchylenia się od skutków prawnych wynosi rok od wykrycia błędu lub groźby, lub od chwili w której zagrożenie ustało. Ustawodawca wskazał, iż wystarczające jest wówczas do zachowania terminu 1 roku złożenie wniosku do Sądu o odebranie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych wadliwego oświadczenia przed upływem ustawowego terminu.

PODSUMOWANIE

Nowelizacja prawa spadkowego wprowadziła nie tylko nowe uregulowania, ale i również doprecyzowała przepisy, które wywoływały spór w doktrynie jak i orzecznictwie. Regulacje te jak wskazano powyżej, mają na celu usprawnienie procedury spadkowej i mają zastosowanie w sprawach po 15 listopada 2023 r.

MINIMALNE WYNAGRODZENIE W 2024 ROKU – LUTY 2024

Od stycznia 2024 roku w Polsce wprowadzono szereg zmian dotyczących minimalnego wynagrodzenia, które mają istotny wpływ na pracowników oraz pracodawców. Nowe przepisy legislacyjne zostały wprowadzone w celu zwiększenia standardów życia pracowników oraz zrównoważenia relacji na rynku pracy.

ZMIANY STAWEK WYNAGRODZENIA

Jedną z głównych zmian jest podwyższenie minimalnego wynagrodzenia brutto. **Zgodnie z nowymi przepisami, minimalna stawka wynagrodzenia została podniesiona zgodnie z wskaźnikiem inflacji oraz wzrostem gospodarczym.** Ta zmiana ma na celu zapewnienie pracownikom godziwego wynagrodzenia za ich pracę, aby mogli zaspokoić podstawowe potrzeby oraz uczestniczyć w społeczeństwie jako pełnoprawni członkowie. **Od 1 stycznia 2024 roku wynagrodzenie brutto wynosi 4.242 złotych, a od 1 lipca 2024 roku wyniesie 4.300 złotych.** Podwyżka minimalnego wynagrodzenia dotyczy również osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych. Minimalna stawka godzinowa dla określonych umów cywilnoprawnych od 1 stycznia 2024 roku wynosi 27,70 złotych. Analogicznie umowy cywilnoprawne będą również objęte podwyżką, która będzie miała miejsce od 1 lipca 2024 roku - do kwoty 28,10 złotych.

PRACODAWCA A PRACOWNIK

KONSEKWENCJE

Wzrost minimalnego wynagrodzenia ma również potencjalne konsekwencje dla przedsiębiorstw. Firmy będą zmuszone dostosować swoje budżety płacowe do nowych stawek, co może prowadzić do wzrostu kosztów operacyjnych. Jednakże, zwiększenie siły nabywczej pracowników może przyczynić się do poprawy konsumpcji, co może mieć pozytywny wpływ na gospodarkę kraju.

OCHRONA PRACOWNIKÓW

Kolejną istotną zmianą jest rozszerzenie zakresu osób objętych minimalnym wynagrodzeniem. Nowe przepisy mogą obejmować większą liczbę pracowników, w tym tych zatrudnionych na umowy cywilnoprawne lub pracujących na niepełny etat. To posunięcie ma na celu zapewnienie większej ochrony socjalnej dla różnych grup pracowników, eliminując lukę w prawie pracy.

Ponadto, nowe przepisy mogą wprowadzić bardziej rygorystyczne kary dla pracodawców naruszających przepisy dotyczące minimalnego wynagrodzenia. Wprowadzenie surowszych sankcji ma na celu zapobieganie nadużyciom oraz zapewnienie przestrzegania praw pracowniczych.

Jednakże, nie wszyscy są zadowoleni z wprowadzonych zmian. Niektórzy przedsiębiorcy obawiają się, że wzrost kosztów pracy może negatywnie wpłynąć na konkurencyjność ich firm, zwłaszcza w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw. W związku z tym, możliwe są dyskusje na temat konieczności i równoważenia wzrostu płac z innymi środkami wsparcia dla przedsiębiorstw.

WPŁYW NA POPRAWĘ WARUNKÓW PRACY I ŻYCIA PRACOWNIKÓW

Podsumowując, zmiany dotyczące minimalnego wynagrodzenia wprowadzone od stycznia 2024 roku w Polsce mają na celu poprawę warunków pracy oraz życia pracowników, choć mogą również generować wyzwania dla przedsiębiorstw. Kluczowe będzie monitorowanie skutków tych zmian oraz podejmowanie działań mających na celu zapewnienie zrównoważonego rozwoju gospodarczego przy jednoczesnym zapewnieniu godziwych warunków pracy dla wszystkich pracowników.

ŚWIADCZENIE WSPIERAJĄCE DLA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ – STYCZEŃ 2024

Od 1 stycznia 2024 r. na mocy ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz.U. poz. 1429), zwanej dalej Ustawą o świadczeniu wspierającym, weszły w życie przepisy, które wprowadzają nowy rodzaj świadczenia: świadczenie wspierające, które jest przeznaczone dla osób z niepełnosprawnością. Będzie ono przyznawane i wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Aby osoba z niepełnosprawnością mogła otrzymać świadczenie wspierające, powinna najpierw uzyskać od wojewódzkiego zespołu ds. orzekania o niepełnosprawności zwane dalej WZON decyzję o ustaleniu poziomu potrzeby wsparcia, w której jest wskazany okres oraz liczba przysługujących punktów potrzeby wsparcia.

Wniosek o wypłatę świadczenia można złożyć do ZUS najwcześniej w miesiącu, w którym decyzja WZON o ustaleniu poziomu potrzeby wsparcia stała się ostateczna.

JAK UZYSKAĆ ŚWIADCZENIE WSPIERAJĄCE?

Jak o tym była mowa powyżej, osoba z niepełnosprawnością, która chce otrzymać świadczenie wspierające, będzie musiała złożyć do wojewódzkiego zespołu ds. orzekania o niepełnosprawności wniosek o wydanie decyzji ustalającej poziom potrzeby wsparcia. **Aby taka osoba mogła się ubiegać o wydanie takiej decyzji, musi mieć status osoby z niepełnosprawnością potwierdzony w następującej formie:**

- **orzeczenia o niepełnosprawności i jej stopniu**, które jest wydawane przez zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności,
- **orzeczenia o niezdolności do pracy lub orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji**, które jest wydawane przez lekarzy orzekających w ZUS,
- **orzeczenia o inwalidztwie**, które były wydawane przed wrześniem 1997 r. przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

WZON wydaje decyzję ustalającą poziom potrzeby wsparcia na taki sam okres, na jaki dana osoba ma orzeczenie o niepełnosprawności, nie dłużej jednak niż na 7 lat. Gdy osoba z niepełnosprawnością otrzyma decyzję WZON i nie odwoła się od niej (decyzja stanie się ostateczna), dopiero wówczas, osoba niepełnosprawna może złożyć do ZUS wniosek o przyznanie świadczenia wspierającego.

FORMALNOŚCI

W JAKI SPOSÓB SKŁADA SIĘ WNIOSEK DO ZUS?

Wniosek można złożyć wyłącznie drogą elektroniczną poprzez:

- Platformę Usług Elektronicznych (PUE) ZUS,
- portal Emp@tia,
- bankowość elektroniczną.

Jeżeli osoba z niepełnosprawnością złoży wniosek przez bank albo portal Emp@tia, ale nie ma profilu na PUE ZUS, wówczas Zakład Ubezpieczeń Społecznych założy jej taki profil automatycznie, na podstawie danych z wniosku. Wniosek do ZUS może również zostać złożony przez pełnomocnika.

KOMU PRZYSŁUGUJE ŚWIADCZENIE?

Świadczenie wspierające przysługuje osobom, które:

- ukończyły 18 lat,
- są obywatelami Polski albo Unii Europejskiej (UE) lub Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), a jeśli nie – przebywają legalnie w Polsce i mają dostęp do rynku pracy,
- mieszkają w Polsce,
- otrzymały decyzję WZON, w której poziom potrzeby wsparcia został ustalony na uprawniającym poziomie punktów.

Świadczenie wspierające jest wprowadzane w następujących etapach:

- osoby, które otrzymały od 87 do 100 pkt. będą mogły ubiegać się o świadczenie od 2024 r.,
- osoby, które otrzymały od 78 do 86 pkt. będą mogły ubiegać się o świadczenie od 2025 r.,
- osoby, które otrzymały od 70 do 77 pkt. będą mogły ubiegać się o świadczenie od 2026 r.

Ustawa o świadczeniu wspierającym przewiduje również, że osoby, które mają co najmniej 70 punktów, będą mogły uzyskać świadczenie wspierające od 2024 r., pod warunkiem że po 31 grudnia 2023 r. opiekunom tych osób będzie przysługiwało prawo do:

- świadczenia pielęgnacyjnego,
- specjalnego zasiłku opiekuńczego,
- zasiłku dla opiekuna wypłacanego przez organ gminy.

WSPARCIE FINANSOWE

WYSOKOŚĆ ŚWIADCZENIA WSPIERAJĄCEGO

Przepisy ustawy o świadczeniu wspierającym stanowią, że świadczenie wspierające wynosi od 40 do 220 proc. aktualnej wysokości renty socjalnej, która aktualnie wynosi 1588,44 zł.

Oznacza to, że świadczenie wspierające wynosić będzie od ok. 635 zł do ok. 3495 zł, w zależności od poziomu potrzeby wsparcia.

Wysokość świadczenia wspierającego wynoszące będzie:

- 220 % renty socjalnej otrzymają osoby, którym przyznano 95–100 pkt.;
- 180 % renty socjalnej otrzymają osoby, którym przyznano 90–94 pkt.;
- 120 % renty socjalnej otrzymają osoby, którym przyznano 85–89 pkt.;
- 80 % renty socjalnej otrzymają osoby, którym przyznano 80–84 pkt.;

- 60 % renty socjalnej otrzymają osoby, którym przyznano 75–79 pkt.;
- 40 % renty socjalnej otrzymają osoby, którym przyznano 70–74 pkt.

W JAKI SPOSÓB BĘDZIE WYPŁACANE ŚWIADCZENIE?

ZUS będzie wypłacać świadczenie wspierające przelewem na numer rachunku bankowego w Polsce, który osoba z niepełnosprawnością poda we wniosku. Będzie je otrzymywać łącznie z innymi świadczeniami wypłacanymi przez ZUS np. 500+, renta socjalna.

Świadczenie wspierające przysługuje bez względu na dochód. Jest ono zwolnione z podatku dochodowego i nie będzie mogło być zajęte przez komornika.